

РЕШЕНИЕ

№ 3212

гр. София, 24.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 03.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **11052** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ и чл.148, ал.1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Образувано е по жалба на Х. Г. Г., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх.3, ет.3, срещу Решение № Ж- 489/ 05.09.2019г. на КЕВР, с което на основание чл.22, ал.1 от ЗЕ, вр. чл.147, ал.1 от Наредба № 3/2013г. е било прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-11ИН-00187/23.04.2019 г., подадена от лицето срещу действия на [фирма].

В жалбата си жалбоподателят твърди незаконосъобразност на решението, като постановено в нарушение на процесуалните правила и материалния закон. Посочва се, че процесното решение е постановено при неспазване на чл.35 от АПК тъй като събраните в хода на административното производство доказателства не са били обсъдени в цялост от Комисията. Иска се отмяна на процесното решение и не се претендират разноски по делото. В съдебно заседание не се явява и не изпраща представител. В писмено становище по делото посочва, че поддържа жалбата си така както е подадена.

Ответникът по жалбата – Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/,чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата като неоснователна. Твърди валидност и законосъобразност на оспореното решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение

Заинтересованата страна – [фирма], не се явява и не изпраща представител и не изразява становище по същество на жалбата.

Контролиращата страна – Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по същество на жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство пред КЕВР е образувано по повод постъпила жалба с вх. № Е-11ИН-00187/23.04.2019 г. от Х. Г. Г., срещу [фирма], в която посочвал, че в имота му в [населено място] било преустановено електрозахранването като за това действие собственика не бил уведомен по никакъв начин.

По повод на жалбата на основание чл.142, ал.5 от Наредба № 3/2013 г. на [фирма], същата е изпратена за становище и извършване на проверка. / л.41-44 от делото/.

Становището и документите по преписката са получени в КЕВР на 29.05.2019 г. / л.25-40 от делото/. В становището било посочено, че за имот ИНТ 2574530 в [населено място], общ.К., не е бил осигуряван достъп за отчет на СТИ, считано от 19.04.2017 г. На датата на отчета на СТИ през м.02.2018 г. лицето отново не е осигурило достъп до имота, за което в присъствието на двама свидетели бил съставен КП № 21632 от 19.02.2018г. Поради липса на адрес за кореспонденция на 16.03.2018 г. е изпратено писмо до имота в [населено място] с което лицето било уведомено, че трябва да осигури достъп до имота за отчитане на СТИ и ако това не бъде сторено в 10 дневен срок от получаване на писмото, преносът на ел. енергия до имота ще бъде преустановен.

На 13.06.2019 г. в КЕВР е постъпила нова жалба от Х. Г. Г., в която било посочено, че ЕРД му е поискала такса за присъединяване на обекта към мрежата отново и възстановяване на ел. захранване, въпреки че обекта не е нов. Посочено било още, че към дата 12.06.2019 г. захранването в имота с ел. енергия не е възстановено. / л. 23-24 от делото/.

След анализ на събраните доказателства административния орган установил, че Х. Г. Г. е клиент на [фирма] за обект с ИНТ 2574530 в [населено място], общ.К., с клиентски номер № [ЕГН]. СТИ измерващо електрическата енергия се намира в имота. През м.02.2018 г. обектът е бил посетен от сътрудници на [фирма] с цел редовен отчет на СТИ. Не бил осигурен достъп до имота за което бил съставен КП № 21632/19.02.2018 г. Поради липса на заявен адрес за кореспонденция на 16.03.2018 г. е изпратено писмо до имота в [населено място] с което лицето било уведомено, че трябва да осигури достъп до имота за отчитане на СТИ и ако това не бъде сторено в 10 дневен срок от получаване на писмото, преносът на ел. енергия до имота ще бъде преустановен. Писмото било върнато с отбелязване“ получателя преместен на друг адрес“. На 13.08.2018 г. електрозахранването на горепосочения обект било преустановено.

Изготвен бил доклад с вх. № Е-Дк-579/02.09.2019 г. до председателя на КЕВР като в същия е предложено на основание чл.22, ал.1 от ЗЕ да приеме доклада и преписката по жалбата да бъде прекратена / л.19-22 от делото/.

Докладът и проектът за решение са разгледани и приети на закрито заседание на 05.09.2019г., видно от Извлечение от протокол № 149/05.09.2019г. / л.15-18 от делото/.

С Решение № Ж- 489/ 05.09.2019г. на КЕВР, с което на основание чл.22, ал.1 от ЗЕ, вр. чл.147, ал.1 от Наредба № 3/2013г. е било прекратено административното

производство, образувано по жалба с вх. № Е-11ИН-00187/23.04.2019 г., подадена от лицето срещу действия на [фирма] / л.11-13 от делото/.

В хода на съдебното оспорване от страните не са ангажирани други доказателства.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

От представените по делото доказателства е видно, че Решение № Ж-489/ 05.09.2019г. на КЕВР е изпратено на жалбоподателите с писмо с изх.№ Е-11ИН-00-187/11.09.2019г. Видно от представеното известие за доставяне/л. 14 от делото/ решението е получено от жалбоподателя на 13.09.2019г. Жалбата до АССГ е подадена чрез административния орган на 24.09.2019г. / видно от пощ. клеймо на представения по делото оригинален пощ. плик/.С оглед на горното съдът намира, че жалбата е подадена от надлежната страна, в законоустановения 14-дневен срок, с оглед на горното, съдът намира същата за ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Решението е издадено от компетентен независим специализиран държавен колективен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката, във водоснабдяването и канализацията – чл.10 ЗЕ, в рамките на законовите му правомощия, регламентирани в чл.22, ал.1, т.1 и т.2 от ЗЕ и чл. 142, ал.1, т.1 и чл.147 от Наредба № 3/21.03.2013 г. Същото е постановено в предвидената форма, поради което оспорваният акт не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 1 от Закона за енергетиката (ЗЕ) КЕВР / преди ДКЕВР/ разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, добивни предприятия, оператори на съоръжения за съхранение на природен газ и оператори на съоръжения за втечен природен газ, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, и на потребители срещу В и К оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги. Съгласно чл.147, ал.1 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката, когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката.Съгласно ал.2 от чл.147 от Наредбата,когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е основателна, тя с решението си дава задължителни указания и определя подходящ срок за изпълнението им. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.) Глава девета.

В конкретният случай от административният орган е спазена процедурата по чл.142-147 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. КЕВР е събрала всички относими по случая факти и обстоятелства по първата жалба на лицето. Изготвен е доклад до председателя на КЕВР който е обсъден на закрито заседание на комисията като решението е постановено в срока по чл.146, ал.1 от Наредбата, като същото отговаря на изискванията на чл.59, ал.2, т.4 от АПК за посочване на фактическите и правни основания за издаването.Решението е мотивирано като съдържа подробни мотиви по които е прието, че от [фирма] не е

допуснато нарушение на ЗЕ и ОУ за договорите за пренос на ел.енергия.

Съдът обаче намира, че въпреки че КЕВР е спазила формално процедурата по издаване на ИАА, посочена в Наредбата, при постановяване на акта си е нарушила разпоредбата на чл.35 от АПК, съгласно който Индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени.

Видно от представените доказателства, безспорно се установява, че Х. Г. Г. е клиент на [фирма] за обект с ИНТ 2574530 в [населено място], общ.К., с клиентски номер № [ЕГН].СТИ измерващо електрическата енергия се намира в имота. През м.02.2018 г. обектът е бил посетен от сътрудници на [фирма] с цел редовен отчет на СТИ. Не бил осигурен достъп до имота за което бил съставен КП № 21632/19.02.2018 г. / л. 34 от делото/.

Неправилно обаче КЕВР е посочила, че дружеството е изпълнило изискванията на чл.72, ал.2 от ОУ на договорите за пренос на ел.енергия. Действително [фирма] е изпратило писмо на адреса на имота в [населено място], което е било върнато с отбелязване “ получателя преместен на друг адрес“. Видно обаче от представеното по делото Заявление -декларация за започване на продажба на електрическа енергия с вх. № 6649875/18.04.2017г. и декларация за достъп до мрежата жалбоподателя, както твърди в жалбата си до съда, е посочил адрес: в [населено място], [улица],вх. 3, ет.3, както и телефон за връзка. / л. 28-29 от делото/.Този адрес е посочен и в жалбите да КЕВР и на който адрес жалбоподателя е получавал кореспонденция.

Т.е. [фирма] е имало информация за адрес на абоната си още през 2017 г., а не както се твърди, че липсвал адрес за кореспонденция който бил станал известен на ЕРД едва през 2019 г. при подаването на заявлението за възстановяване на ел.захранване на имота. [фирма] е могло и е следвало да изпрати уведомителното писмо на този адрес в [населено място], а не в [населено място], за да се счита, че е спазило изискванията на ОУ. Вместо това в нарушение на разпоредбите на ОУ е прекратило ел.захранване на обекта без да е изпълнило задължението си за надлежно уведомяване и предизвестие до собственика на имота.

На следващо място видно от представената преписка по делото жалбоподателя е подал допълнително нова жалба срещу дружеството на 13.06.2019 г. като в същата са изложени допълнително доводи за извършени незаконосъобразни действия от [фирма] по възстановяване на ел.захранване на имота, като по отношение на тази жалба от КЕВР не са предприети никакви действия за събиране на доказателства и същата въобще не е коментирана в процесното решение.

С оглед на горното съдът намира, че при постановяване на процесното решение от КЕВР са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, което е основание за отмяна на същото и връщане на преписката за ново произнасяне по жалбите на Х. Г. Г. от 23.04.2019 г. и 13.06.2019г. при съобразяване с изложените в мотивите на съдебното решение указания по прилагането на закона.

От жалбоподателя не са претендирани разноски по делото поради което и такива не следва да му се присъждат.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Х. Г. Г., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх.3, ет.3, Решение № Ж- 489/ 05.09.2019г. на КЕВР, с което на основание чл.22, ал.1 от ЗЕ, вр. чл.147, ал.1 от Наредба № 3/2013г., е било прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-11ИН-00187/23.04.2019 г., подадена от лицето срещу действия на [фирма].

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне по подадените жалби от 23.04.2019 г. и 13.06.2019г. от Х. Г. Г., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх.3, ет.3, при спазване дадените от съда указания по тълкуване и прилагане на закона.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: